

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 545
9 DE JULIO DE 1961

Diàleg amb el lector

Editorial

En temps

d'estiu Mn. Campo, Rector de la Conreria

Ara, que fa calor, les vacances són, d'una manera o d'una altra, centre d'interès per a tothom. Ara, en temps d'estiu, el fenomen del turisme assoleix proporcions massives. Vacances i turisme omplen gairebé el número que, amic lector, teniu a les mans. No un n'ofereim pas un estudi exhaustiu. Presentem, només, algunes reflexions i algunes dades en les pàgines centrals i la darrera. Encetem, diguem-ho així, el formatge. Ja vindran, en números successius, altres consideracions sobre aquestes qüestions que, perquè són fenòmens vitals i perquè «marquen» l'home, ens marquen, ens exigeixen atenció i de les quals de cap manera no podríem desentendre'ns.

En temps d'estiu doncs, volem ocupar-nos dels fenòmens de l'estiu. Avui comencem. Cada setmana, si Déu vol, donarem l'afegiment.

En este número:

Pulso de la ciudad - Caritas - Espiritualitat: Pels seus fruits els coneixereu - L'actualitat té un nom: Ernest Hemingway - Vacaciones y turismo: Les vacances, un petit aprenentatge. Veraneantes - Cultos - Deportes - Cine - Cada setmana un llibre - Vacaciones y turistas - Los Diez Mandamientos del Viajero

La notícia. Quan, en la tranquil·litat de la nostra reflexió preparatòria d'aquest número del setmanari, decidírem dedicar l'editorial a una petita consideració sobre el sentit cristià de les vacances, estàvem ben lluny de pensar que tres dies després, el matí del dijous, rebríem la notícia que Mossèn Campo, el nostre senyor Rector, ens haurà de deixar ben aviat, ja que el Sr. Arquebisbe l'ha nomenat Rector del Seminari Menor de la nostra diòcesi.

La reacció. Si diguéssim que el primer sentiment nostre ha estat d'alegria, per la importància del càrrec que li és confiat, no donaríem la versió exacta d'aquell primer sentiment. Perquè hem pensat en nosaltres, en la nostra parròquia, en la nostra comunitat cristiana, el primer sentiment ha estat de sorpresa i, sincerament, de tristor. Si diem que hem sentit un calfred d'orfanesa no fem cap frase bonica, no exagerem gens la nota, no ens valem de cap hipèrbole; diem, senzillament, sincerament allò que en realitat ha passat en nosaltres. Després sí que hem pensat que era important, també per a nosaltres, que al davant del Seminari Menor hi fos posat un sacerdot com Mossèn Campo. Després sí que hem acceptat de fer-nos a la idea que havia de deixar-nos per a ocupar un lloc més transcendental. Però, tot això, ha estat després. De primer, no.

Cinc anys. Gairebé dia per dia. Cinc anys justos haurà estat el nostre senyor Rector vitalitzant — amb la vida que digué que venia a portar-nos, el dia de la seva entrada a Granollers — la nostra parròquia, aquesta comunitat cristiana que, no és tampoc cap exageració, ell ha situat sobre la via dels fets, amb tot l'entusiasme, amb tot l'amor, amb tota la dedicació, amb tota l'afabilitat, amb tota la cordialitat de que ell ha estat capaç. Aquests cinc anys han estat anys de molta llavor i de bones fruitades. Malgrat dificultats malgrat problemes... Per aquests cinc anys profitosos, positius, Granollers sap que Mossèn Campo serà sempre un nom en la història més essencial, més autèntica, més real de la ciutat.